

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

O P I S P A T E N T O W Y

PATENTU TYMCZASOWEGO

93374

Patent tymczasowy dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 18.01.75 (P. 177424)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 14.02.76

Opis patentowy opublikowano: 31.12.1977

MKP F23k 3/18

Int. Cl.² F23K 3/18

CZYTELNI

Opis patentowy
Urząd Patentowy
PRL (Rzeczpospolita Ludowa)

Twórcy wynalazku: Wiesław Naglik, Jerzy Kopydłowski

Uprawniony z patentu tymczasowego: Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Kottów
i Urządzeń Energetycznych,
Tarnowskie Góry (Polska)

Narzutnik węgla

Przedmiotem wynalazku jest narzutnik węgla stosowany zwłaszcza w kotłach z paleniskami narzutowymi.

Znana konstrukcja narzutnika węgla dla palenisk narzutowych ma podwójny korpus z koszulką powietrzną. Dostęp do wirnika umożliwia pokrywa zamocowana na zawiasach i przykręcona kilkoma śrubami do korpusu narzutnika. Wirnik narzutnika zamocowany jest na wale osadzonym w łożyskach, których obudowy przykręcane są bezpośrednio do bocznych ścian korpusu narzutnika.

W znanych narzutnikach z korpusem o podwójnych ściankach występuje intensywny przepływ fałszywego powietrza do wnętrza narzutnika, powodujący zakłócenia w procesie wyrzutu węgla przez narzutnik. Ponadto konstrukcja taka jest bardzo pracochłonna w wykonawstwie zarówno jako spawana czy też jako odlew. Rozwiązanie konstrukcyjne pokrywy w znanych narzutnikach stwarza wiele trudności przy jej zamknięciu, szczególnie w przypadku zasypiania narzutnika węglem. Nawet po dokładnym oczyszczeniu wnętrza narzutnika z węgla, przy zamykaniu pokrywy węgiel wysypuje się na zawiasy, z kanału utworzonego w podwójnym korpusie. Uniemożliwia to docięnięcie pokrywy do korpusu i czynność zamykania trzeba powtarzać kilkakrotnie, za każdym razem oczyszczając uprzednio zawiasy z węgla. Otwarcie i zamknięcie pokrywy utrudnia również konieczność odkręcania i przykręcania kilku śrub, którymi jest mocowana do korpusu. Przykręcone bezpośrednio do bocznych ścian korpusu obudowy łożysk, przy ewentualnym braku dopływu wody chłodzącej, ulegają szybkiemu nagrzewaniu od ścianek korpusu narzutnika. Na skutek tego następuje wytapianie smaru w łożyskach i ich przegrzanie, co jest powodem obniżenia trwałości łożysk. Takie rozwiązanie sprzyja ponadto przedostawaniu się pyłu węglowego do łożyska, mimo zastosowania uszczelnień labiryntowych, co powoduje również skrócenie jego żywotności.

Niedogodności znanego narzutnika węgla eliminuje rozwiązanie według wynalazku, w którym narzutnik ma korpus o pojedynczej ścianie oraz odsunięte od korpusu obudowy łożysk, zamocowane niezależnie. Korpus narzutnika zamykany jest pokrywą zamocowaną u dołu za pomocą współpracujących ze sobą krawędzi korpusu i pokrywy, a u góry ustalaną za pomocą klinów przechodzących przez otwory w nadlewach korpusu. W górnej części pokrywy wykonane są występy, usytuowane w osiach nadlewów korpusu, ułatwiające wypchnięcie klinów. Wokół wału wirnika, w bocznych ścianach korpusu, utworzona jest szczelina.

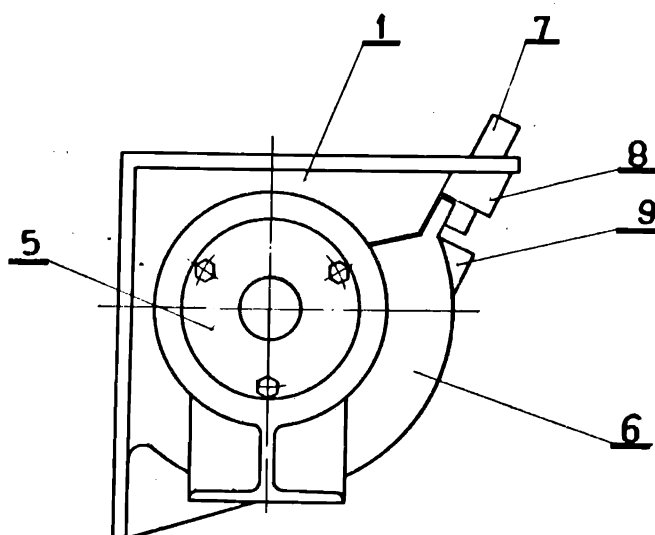

Fig. 2.

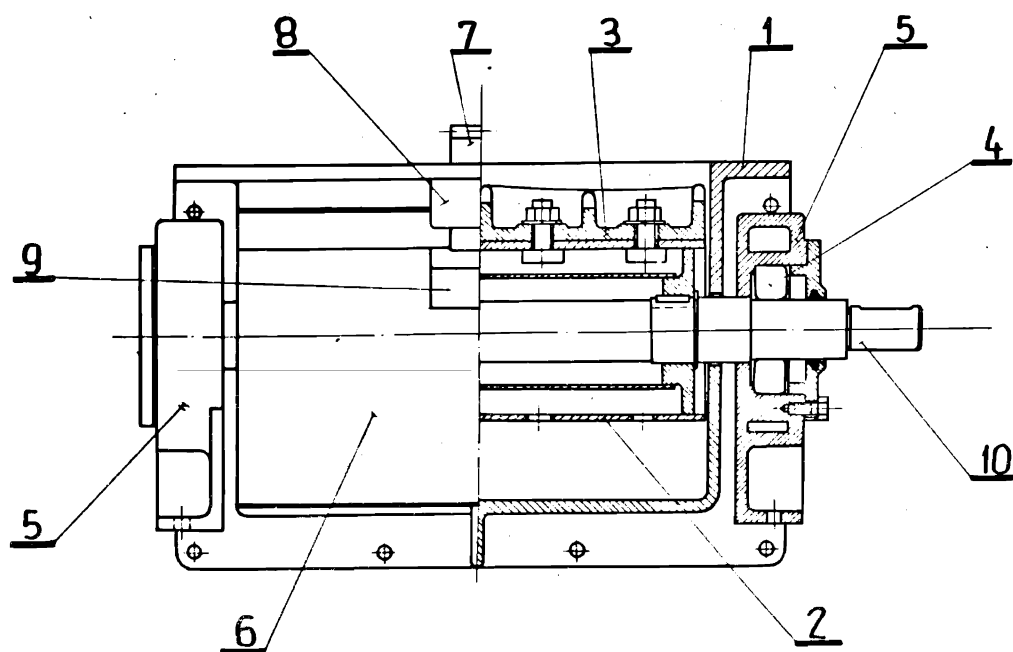

Fig. 3